

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A./Deepak Mehta

(Zadeva C-521/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Intelektualna in industrijska lastnina – Direktiva 2004/48/ES – Člen 4 – Pravica organa za kolektivno zastopanje imetnikov znamk do vložitve tožbe pri sodišču – Direktiva 2000/31/ES – Členi od 12 do 14 – Odgovornost ponudnika storitev najema in registracije IP naslovov, ki omogočajo anonimno uporabo imen spletnih domen in spletnih mest)

(2018/C 352/19)

Jezik postopka: estonsščina

Predložitveno sodišče

Tallinna Ringkonnakohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Deepak Mehta

Izrek

1. Člen 4(c) Direktive 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine je treba razlagati tako, da morajo države članice organu za kolektivno zastopanje imetnikov znamk, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, priznati sposobnost, da zaradi varstva pravic teh imetnikov v lastnem imenu vloži pravna sredstva, določena s to direktivo, in da vloži tožbo pri sodišču, pod pogojem, da se v nacionalni zakonodaji ta organ obravnava kot organ, ki ima neposreden interes za varstvo takih pravic in da mu za ta namen omogoča biti stranka v sodnem postopku, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
2. Člene od 12 do 14 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju), je treba razlagati tako, da omejitve odgovornosti, določene v teh členih, veljajo za ponudnika storitev zakupa in registracije IP naslovov, ki omogočajo anonimno uporabo spletnih domenskih imen, kot je ta v postopku v glavni stvari, pod pogojem, da ta storitev spada v eno od kategorij storitev, navedenih v teh členih, in izpolnjuje vse ustrezne pogoje, če je dejavnost takega ponudnika storitev zgolj tehnična, samodejna in pasivna, kar pomeni, da nima niti znanja niti nadzora nad podatki, ki jih te stranke prenašajo ali shranjujejo, in če nima aktivne vloge, ki omogoča optimizacijo njihove spletne prodaje, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 382, 13.11.2017.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija)
15. junija 2018 – Gennaro Cafaro/DQ**

(Zadeva C-396/18)

(2018/C 352/20)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gennaro Cafaro

Tožena stranka: DQ

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalni predpis iz odloka predsednika Sveta ministrov z dne 9. septembra 2008, ki na podlagi člena 748, tretji odstavek, zakona o letalstvu določa omejitve zaposlovanja letalskega osebja družbe DQ, zlasti pa samodejno prenehanje delovnega razmerja ob dopolnjenem šestdesetem letu starosti, v nasprotju z Uredbo št. 1178/2011 ⁽¹⁾ v delu, v katerem je za zaposlovanje pilotov v komercialnem zračnem prevozu najvišja dovoljena starost določena na petinšestdeset let, in ali je to uredbo mogoče uporabiti v zadevnem primeru, če se v njem ne upošteva posebni nacionalni predpis?
2. Podredno, če meni, da se Uredba v obravnavanem primeru *ratione materiae* ne uporablja, ali je navedeni nacionalni predpis v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije na podlagi starosti iz Direktive 2000/78 ⁽²⁾ in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (člen 21(1)), ki je konkretno izražena v Direktivi 2000/78?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1178/2011 z dne 3. novembra 2011 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalsko osebje v civilnem letalstvu v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 311, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 26. junija 2018 – AW, BV, CU, DT/Republika Litva, ki jo zastopajo Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras in Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Zadeva C-417/18)

(2018/C 352/21)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: AW, BV, CU, DT

Tožena stranka: Republika Litva, ki jo zastopajo Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras in Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 26(5) Direktive 2002/22/ES ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES ⁽²⁾, določa obvezno posredovanje informacije o lokaciji, če gre za klice z mobilnih naprav brez kartic SIM?
2. Ali dejstvo, da nacionalna zakonodaja države članice dopušča posameznikom, da kličejo na evropsko številko za klice v sili „112“ brez kartice SIM, pomeni, da je treba informacijo o lokaciji za take klice v sili določiti v skladu s členom 26(5) Direktive 2002/22/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES?